

Περίοδος Β' - Χρόνος 9ος

Γραφεία: Λιβύης 22 ΙΛΙΣΙΑ.
Τηλ. 7750983Αριθ. Φύλλου 62
Τιμή φύλλου δρχ. 30

Αύγουστος - Σεπτέμβριος 1985

Ο ΔΙΧΑΣΜΟΣ

Κατά την ολιγοήμερη παραμονή μου στο χωριό μας το καλοκαίρι διεπίστωσα μετά λύπης μου ότι υπάρχει μία αδικαιολόγητη έξαρση των πολιτικών αντιθέσεων και δημιουργία μίσους μεταξύ των κατοίκων παρά το γεγονός ότι οι εκλογές τελείωσαν προ πολλού. Κατά την προεκλογική περίοδο είναι κάπως δικαιολογημένος ένας φανατισμός όχι όμως και μετεκλογικά. Έντονες συζητήσεις στα καφενεία καθημερινά λαμβάνουν χώραν και ενίοτε εις οξύ σημείον, διαπληκτισμοί και καλλιέργεια μίσους με αποτέλεσμα ν' αποφεύγουν μερικοί να πηγαίνουν σε καφενεία που υποτίθεται ότι είναι αντίθετοι. Οι ελάχιστοι κάτοικοι που διαβιούν μονίμως στο χωριό μας κινδυνεύουν να χωρισθούν εις κομματικά στρατόπεδα. Τον διχασμό βέβαια κύριο λόγο τον δημιουργούν οι αρχηγοί των κομμάτων και οι βουλευτάι που κατά την προεκλογική περίοδο από τους εξώστας εξακοντίζουν εμπρηστικούς λόγους και να προκαλούν οξύτατες αντιθέσεις στο λαό. Μετά όμως τις εκλογές όλοι οι βουλευτάι και αρχηγοί παύουν τις μεταξύ των διαφορές και αντεγκλήσεις, πηγαίνουν στη βουλή μεταβαίνουν στο Εστιατόριο της βουλής συζητούν μεταξύ των φιλικά, αστειεύονται όμορφα και πολιτισμένα και σε κάθε εθνική εκδήλωση παρουσιάζονται σαν ενιαίο σύνολο, διότι έτσι πρέπει να εμφανίζονται. Σ' όλα τα προηγμένα κράτη που πραγματοποιούν εκλογές υπάρχει κάποιος φανατισμός, μετεκλογικά όμως επανέρχονται όλοι στα ειρηνικά των έργα.

Εμβαθύνω στη μνήμη μου θυμάμαι από το 1925 που βρίσκομαι στην Αθήνα και παρακολούθησα όλες τις πολιτικές καταστάσεις, κατά την προεκλογική περίοδο εδημιουργείτο μεν φανατισμός σπάνια όμως να συνέβαιναν ξυλοδαρμοί και τραμπουκισμοί. Μετά όμως έπανε κάθε διένεξη και όξυνση. Μου είναι ακατανόητον να διατηρείται προεκλογικό κλίμα στη γενέτηρά μου. Κατά μείζονα λόγον οι αντιθέσεις είναι αδικαιολόγητες διότι δεν υπάρχουν τάξεις κοινωνικές. Δηλ. δεν υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί. Δεν υπάρχουν εφοπλιστές, βιομήχανοι, πλούσιοι για να υπάρχει σύγκρουσις συμφερόντων με τους υπόλοιπους. Όλοι σ' ένα καζάνι βράζουμε. Όλοι στα παλιά χρόνια εργάσθησαν σκληρά και στα ξεροχώραφα του χωριού και στα καπνοτόπια του Αγρινίου για να εξασφαλίσουν το ξεροκόματο τη Μπομποτά για τις οικογένειές τους και μέχρι τα βαθιά γεράματα δεν γνώρισαν άσπρη μέρα τόσον οι παλαιοί που έφυγαν όσο και επιζώντες. Εις τι λοιπόν το μίσος, εις τι ο διχασμός, ποιόν οφείλει ο διχασμός; Κανέναν. Εάν υπάρχει κανείς που καλλιεργεί και υποδαυλίζει το μίσος στους συμπατριώτες μας πολύ κακή υπηρεσία προσφέρει στο χωριό μας. Η πράξις αυτόχρημα χαρακτηρίζεται όχι μόνο αντιχριστιανική, αντιπατριωτική αλλά ακόμα και Αντεθνική, δια τους εξής κάτωθι λόγους:

Αντιθρησκευτική διότι εάν ένας μπαίνει στην εκκλησία ανάβει μεγάλες λαμπάδες, κάνει σταυρούς πολλούς και υποκλίσεις και βγαίνοντας από την εκκλησία μισεί, φθονεί τους συγχωριανούς του, καλλιεργεί δι οιονδήποτε μέσων τη διχόνοια και το μίσος μεταξύ των συνανθρώπων του είναι παραβάτης των διαταγμάτων του θεανθρώπου που λένε μεταξύ των άλλων «Αγα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο Κοινωνικός Τουρισμός είναι δικαίωμα

Το 1985 είναι ο τρίτος χρόνος που εφαρμόζεται στη χώρα μας με επιτυχία το πρόγραμμα του κοινωνικού τουρισμού, που επιδοτείται από το κράτος και δίνει την ευκαιρία σε εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, συνταξιούχους νέους, αγρότες - αγρότισσες, πολύτεκνους και σωματικά ανήμπορους να κάνουν φτηνές και ευχάριστες διακοπές σε φιλόξενα ξενοδοχεία, κάμπινγκ, παραδοσιακούς οικισμούς, κρουαζιερόπλοια και λοιπά καταλύματα της χώρας μας, όλες τις εποχές.

Οι διακοπές θεωρούνται σήμερα δικαίωμα και ο κοινωνικός τουρισμός διαφέρει από τον εμπορικό γιατί βάσει σαν πρώτη αξία τον άνθρωπο κι όχι το κέρδος.

Ο ΕΟΤ και η «Εργατική Εστία» επιδοτούν τον κάθε δικαιούχο με 750 δρχ. την ημέρα, και για 7 μέρες

για όλους τους μήνες του έτους. Με τα χρήματα αυτά εξασφαλίζεται διανυκτέρευση, πρωινό κι ένα γεύμα, καθώς και ειδικές εκπτώσεις στο βραδινό φαγητό και τα μέσα μεταφοράς, ως και δωρεάν είσοδος στα μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους, σπήλαια, πλαζ και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις του ΕΟΤ.

Οι δικαιούχοι και τα προστατευόμενα από αυτούς μέλη εφοδιάζονται με ειδικές προσωπικά δελτία κοινωνικού τουρισμού.

Οι κάτοχοι δελτίου μπορούν να κάνουν τις διακοπές τους όποτε επιθυμούν, και σε όποιο μέρος υπάρχουν τουριστικά καταλύματα συμβεβλημένα. Μπορούν επίσης να ταξιδεύουν με δικό του ή άλλο μεταφορικό μέσο που έχει έκπτωση.

Ειδικότερες πληροφορίες μπορούν να πάρουν οι ενδιαφερόμενοι από τα εργατικά τους σωματεία, την Εργατική Εστία, τις Νομαρχίες, τον ΕΟΤ και από το Δήμο. Εκεί μπορούν να προμηθευτούν ειδικά φυλλάδια με όλες τις πληροφορίες για το πώς μπορούν να αποκτήσουν «Δελτίο Κοιν. Τουρισμού», τηλεφώνω ξενοδοχείων που μπορούν να πάνε κλπ.

Η "Τράπεζα Αίματος" βοήθησε συνάνθρωπό μας

Κύριε Πρόεδρε

Με το γράμμα μου αυτό θέλω να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στο Σύλλογο για την τόσο ωραία πρωτοβουλία που είχε να δημιουργήσει Τράπεζα αίματος.

Είναι από τις ενέργειες που τιμούν το Σύλλογό μας και το χωριό μας γενικότερα, και μάλιστα από τις ενέργειες που δεν έμειναν στα λόγια και στα χαρτιά, από ότι διαπίστωσα προσωπικά, αλλά από τις ενέργειες που υλοποιήθηκαν αμέσως.

Πράγματι θέλω με το γράμμα μου αυτό να εκφράσω τις ευχαριστίες μου κύριε Πρόεδρε προς εσάς προσωπικά, το Δ.Σ. του συλλόγου και κυρίως στα μέλη εκείνα που συμβάλλουν σ' αυτή την ωραία προσπάθεια δίνοντας εθελοντικά το αίμα τους.

Και θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου διότι η συμπαράστασή σας με την προσφορά αίματος όταν χειρουργήθηκε η συζυγιά μου στο ΚΑΤ ήταν άμεση.

Ευχαριστώ και πάλι και εύχομαι η ωραία αυτή προσπάθεια να συνεχιστεί και να βρει και άλλους μιμητές.

Αθήνα 21.6.85

Γιάννης Βασιλείου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Βασίλης Μάνος 500
Θεόδωρος Κοντός Άρτα 500
Γιώργος Παπακώστας 300
Κώστας Αντωνίου, Ναύπακτος 1.000
Γιώργος Β. Καλιακάτσος 2.000

Οικονομική ενίσχυση από το Υπουργείο Πολιτισμού

Το υπουργείο Πολιτισμού αναγνωρίζοντας την προσφορά του ΑΡΑΧΘΟΥ στον πολιτιστικό τομέα στη περιοχή μας χορήγησε στο Σύλλογό μας το ποσό των 60.000 δρχ.

Ευχαριστούμε θερμά το υπουργείο για την επιχορήγηση αυτή η οποία δυναμώνει τη φωνή της Πατρίδας μας τη φωνή των Τζουμέρκων.

Ανοιχτό το Πολιτιστικό μας Κέντρο

Στις 21 Σεπτεμβρίου άνοιξε το Πολιτιστικό μας Κέντρο που είχε κλείσει λόγω διακοπών.

Την ημέρα αυτή έγινε και η πρώτη συνεδρίαση του Δ.Σ. μετά το καλοκαίρι.

Το Πολιτιστικό μας Κέντρο θα είναι ανοικτό κάθε Σάββατο 7 - 11 μ.μ. και όποτε συνεδριάζει το Δ.Σ. (συνήθως Τετάρτη).

αδελφευτα

Πανηπειρωτική και Σύλλογοι Ηπείρου

Εκεί που κάθομαι εκεί που σκέφτομαι και συλογιέμαι και που άκρη πουθενά δε βρίσκω μούπεσε η λέξη Σύλλογος.

Σύλλογος χωριού, Ηπείρου, Πανηπειρωτών...

Δεν άργησα να μπλέξω...

Τι σκοπό είχαν, τι αρχή, τι τέλος και τα υπόλοιπα. Πρώτο κάτι που υπάρχει κάτι δημιουργήθηκε τι κάνει και τι μπορεί να κάνει πέρα από το σύλλογο και το χωριό του χωριού μας.

Σκέφτηκα ότι πολλοί σύλλογοι χωριών που αποτελούνται από ανάλογα μέλη να έχουμε και τρία μέλη αντιπροσώπους στην πανηπειρωτική με σκοπό όπως σκέφτηκα να εκφράζουν τη γνώμη τους για τα προβλήματα όλης της Ηπείρου, όπως το Διοικητικό Συμβούλιο σε κάθε χωριό του.

Πολύ σωστά και ωραία... εκείνο που με σκόνταψε και γενικά με πλήγωσε είναι το εξής. Απόταν τελείωσα το Δημοτικό σχολείο πήρα τον δρόμο της ξενιτειάς και σ' αυτόν βρίσκομαι ακόμα και δεν φαντάζομαι πως θα επιστρέψω πλέον για μόνιμα στον τόπο μου...

Τον δρόμο της ξενιτειάς κληρονομήσαμε οι περισσότεροι...

Στον κύκλο αυτόν που έκανα, όπου και αν πήγα όπου και αν στάθηκα, παρατήρησα κάτι που όταν έπεσε η ηλικία μου με μάρανε. Στην Πελοπόννησο όπου και αν πήγαινα Ηπειρώτες έβρισκα. Στην Μακεδονία το ίδιο πάλι. Στην Στερεά Ελλάδα και στη Θεσσαλία το ίδιο και χειρότερα. Εκκλησίες όπου και αν είδα Ηπειρώτες τις έχτισαν. Σχολεία, γεφύρια, τέμπλα εκκλησιών, σκαλιστά αρχαία έργα, δρόμοι ιδρύματα, συγγράμματα, ποιήματα, τραγούδια, ποινέματα, ιστορίες παραβολές και τόσα άλλα.

Η σφραγίδα του Ηπειρώτη δεν λείπει από πουθενά. Πήγα όμως και στην κατακαυμένη Ήπειρο. Αυτή είναι η «ψωροΚώσταινα» και πήραν τ' όνομα και τ' άλλα μέρη.

Εκεί ούτε Πελοποννήσιους είδα ούτε Θεσσαλούς ούτε και Μακεδόνες. Αλλά εκείνο που είδα είναι ότι πήραν και εξαφανίστηκαν και αυτοί οι λίγοι πούχαν απομεινεί...

Τι να συμβαίνει τάχα; Αυτό ήθελα να καταλάβω.

Όλη η σκέψη, όλη η συλλογή αυτού σταμάτησε και σιγά, σιγά αφού συνήλθα κατέληγα.

Όλα αυτά τα προβλήματα τα οποία οι αδελφότητες μαζεύουν αυτά είναι που πονάνε αυτά είναι που καίνε...

Η πανηπειρωτική είναι ο Κορμός...

Οι αδελφότητες είναι τα κλωνάρια και τα φύλλα...

Ο κορμός κρατάει τα κλωνάρια και αυτά τα φύλλα...

Ερήμωσαν τα χωριά μας χαθήκανε ο κόσμος, σε λίγα χρόνια θα μας τρώνε οι λύκοι και οι αρκούδες...

Τι θάνατο αυτό που λένε Ήπειρος;

Άγωνα γραμμή λέει το ΚΤΕΛ. Δίκιο έχει... Κόψτε... τα λεωφορεία. Ασύμφορη η γραμμή του ΟΤΕ κόψτε τη και αυτή. Ασύμφορο το πρατήριο Λιπασμάτων, κόψτε και αυτό.

Παιδιά οι γριές δεν γενούν, να κλείσουν τα σχολεία, ανοίξτε μόνο τις πόρτες να φτιάχνουν τα χελιδόνια φωλιές.

Να φύγουν οι παπάδες να μείνουν οι παπαδιές με τις γραμμάτινες...

Κλάψε με μανάμ κλάψε με με ήλιο με φεγγάρι...

Δηλαδή τι θέλω να πω που θέλω να καταλήξω!

Αυτοί εκεί στην Πανηπειρωτική και που γράμματα ξέρουν και γνώσι είχαν να σκεφτούν ποιά ήταν τα αίτια της συμφοράς για τον τόπο μας.

Η συμφορά του τόπου μας ήταν η εγκατάλειψη. Ποτέ δεν φρόντισε κανείς για τον τόπο μας.

Αυτό είναι το πρώτο που πρέπει να συζητηθεί με τους αρμόδιους Ηπειρώτες υπουργούς και να βρεθεί λύση.

Κατανήσαμε σαν τους Παλαιστίνιους που βρίσκονται στα ξένα κράτη και θα ξεχαστούν τελείως.

Και για να καταλήξω με το φτωχό μυαλό μου, γιατί το καταλαβαίνω.

Εμείς στους δρόμους θα τα πιάσουμε αλλά μήπως γίνει κάτι για τα παιδιά μας.

Τελεινταία η Ήπειρος βιομηχανικώς λένε τα κούβερνα, στην πέμπτη Κατηγορία, στην τελευταία τρύπα της φλογέρας.

Αντί στην πρώτη γιατί είναι άγωνα...

Σκεφτείτε το Πανηπειρώτες και μην κοιτάτε την Αθήνα, όπως οι παλαιοί ευεργέτες που τάφτιαχναν όλα στην Αθήνα και τώρα μας έγραψαν οι αρμόδιοι στα παλιά τους παπούτσια.

Δεν είχαμε εμείς θάλασσα για Ναυπηγεία, τόπο για Διυλιστήρια; Δεν είχαμε βαλαώρες για υφαντήρια για κλωστήρια διάφορα;

Εργοστάσια για σιδηρικά, αυτοκίνητα, τρακτέρια, καπνεργοστάσια και τόσα άλλα πράγματα;

Τι ζητάω εδώ, εσύ αυτού και ο άλλος παραπέρα σαν τα προγκισμένα κλωσδόπουλα;

Τι τα θέλω εγώ το «Εμείς οι Ηπειρώτες» που λέμε αφού γυρίζαμε στις ξενιτειές γενεές ολόκληρες και τελειωμό δεν είχαμε.

Αφού όλα μπορούσαμε να τάχαμε και τίποτε δεν είχαμε;

Πως θα γίνει αποκέντρωση έτσι; Με ευχολόγια και με παρακαλέττα;

Αυτό σημαίνει σύλλογος και σύλλογος Ηπειρωτών

Ενέργεια και Πράξις συγκέντρωσις και Δημιουργία.

Γιάννης Κ. Μπαλαούρας

Συνταξιούχος οικοδόμος

ΕΣΥ ΠΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΕΙΛΕΙΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ;

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ «ΑΡΑΧΘΟΣ»

Πρόσωπα και περιστατικά

Ο ΜΟΥΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΟΣΠΟΡΙΑ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ

Κάθε φορά πούρχεται το Φθινόπωρο, ο νους μας γυρίζει στα παλιά εκείνα χρόνια... στο χωριό.

Γοργολιεύει η φαντασία μας σε ανεξίτηλες αναμνήσεις απ' τα ξεγνοιστά, τα λαχταριστά παιδικά μας χρόνια.

Τότε... που κύλαγε ένας διαφορετικός τρόπος ζωής δίχως παρεκτροπές και άγχος!

Τότε, που τα πρωτοβρόχια δεν περνούσαν απαρατήρητα από τον άνθρωπο.

Τότε, που τα κοπάδια βοδύλαγαν απ' τα κορφόβουνα και γέμιζαν τις στράτες και τα δερβένια, για τα χειμαδιά.

Και φέρω, πιο κοντά στο νου, τους λίγους χειμωνιάτες που μέναν στο χωριό κι επιδίδονταν στις καθημερινές, αγροτικές τους ασχολίες μέχρις ότου πέσει το χιόνι που θα κρατούσε από Δεκέμβρη μέχρι Μάρτη!

Κι αναφέρομαι σε μια απ' αυτές τις μικρές φθινοπωρινές ασχολίες, στο μάζεμα των σταφυλιών.

Σε καλές μέρες, οι χειμωνιάτες θα μάζευαν με δυσκολία τα σταφύλια από τις κληματαριές π' αναρριχόνταν στα ψηλόκλινα και ξέκλινα δέντρα, κι οι λιγότεροι απ' αυτούς που θάχαν μπόλικα, θα τα φτιάχναν μούστο και λάγυρο, ξύδι.

Κι αυτά τα λίγα σταφύλια που γινόταν στα ορεινά μας χωριά και σε χρόνια κατοχής, τα γλυκοθυρούσαμε, θυμάμαι ανώδυνα σε μεγάλη παραγωγή, αρκεί να μισογέμιζε ο τάλαρος μούστο κι η βαρέλια λάγυρο.

Θυμάμαι το μικρό περιβόλακι του γέρο Μήτσου του γείτονα. Ένας παστρίκος και νοικοκυρεμένος κήπος με ολόγυρα κατάφορτα δέντρα από άσπρα και κόκκινα σταφύλια. Απ' τον δικό μας κήπο χωρίζονταν μ' ένα ψηλό ξύλινο φράκτη.

Και μέναν, αναθυμιάμαι, άγγιχτα μέχρι τον τρύγο, σε σύγκριση με τα δικά μας που είχαμε σε δύο κορομηλιές στο κρομμυδόκηπο και τα ξεσταμπρίζαμε πριν ακόμα ωριμάσουν.

Μόλις βλέπαμε κανένα να γυαλίζει λίγο το ματιάσαμε με το λάστιχο (σφεντόνα) το ρίχναμε καταγής και το τρώγαμε λαιμαργά.

Ο Μπάμπας Μήτσος ο γείτονας δεν είχε πιτσιρικά, σαν εμάς. Τα τρία παιδιά του ήταν πια μεγαλωμένα, σπουδασμένα και ξεντεμένα. Με τη γεροντισιά του ξεχειμώνιαζε στο χωριό.

Κι έρχονται μπροστά μου, σαν οπτασία, οι θεαματικές εκείνες σκηνές και εικόνες κάποιου φθινοπώρου στη κατοχή.

Ο Μπάμπας Μήτσος, παρά τα γηρατειά του με σβελέταδα, να σκαρφώνεται στα κλαριά με τον ριγωτό τροβά στον ώμο και το μεταροχοινισμένο καλαθάκι και να κράζει τη συντροφισιά του για να τ' αδειάζει. Και γιόμιζαν όλα τα σεία, ταλάρια, καζάνια, ταψιά και σταφίδια.

Και εμείς τα παιδιά πόσο τα κρυφθυρούσαμε και τα λαχταρούσαμε με τόση χάρη και πρόκληση που κρέμονταν πάνω στο φράχτη! Δεν τα μάλαζαμε όμως, γιατί οι γονείς μας λέγαν «Ο Θεός κι ο Γείτονας» και πειθαρχούσαμε απόλυτα. Αλλά κι αυτοί δε μας αφήναν έτσι όλο και θα μας φιλεύανε κάτι.

Εγώ επιθυμούσα πολύ το λάγυρο που τρώγονταν ευχάριστα με ψωμί καλαμποκίσιο τρίψα και με ζάχαρι. Γι' αυτό, πολλές φορές τα βραδάκια έκανα συντροφιά τους γειτόνους γέροντες. Μούλεγαν ιστοριούλες, παραμύθια, ευτράπελα ανέκδοτα κι η θειά Μήτσαينا ξεκαρδίζονταν σε τρανταχτά γέλια. Κι' όταν θα τους καληνυχτούσα θα με φορτώναν και με κάποιο φαγώσιμο (ένα τσουκάλι λάγυρο, ένα καπάκι γάλα, καμιά ρόκα για ψήσιμο, καρύδες κλπ).

Και μούρχεται στο νου ένα περιστατικό, παραμονής της Παναγίας της Πολοσπορίτσας (κατ' άλλους της Παναγιωτοπούλας). Θυμάμαι το γέρο Μήτσο με τη φορτωτήρα να κατεβάζει από τις κρεμάδες τις πιο μεγάλες και χοντρόκλωνες ρόκες. Η γωνιά φεγγοβόλαγε από μια κατακόκκινη θράκα. Τα κεδρόξυλα είχαν ανάψει για τα καλά. Ένα μεγάλο κακάβι, μέχρι τη μέση γερό, κρέμονταν από τη κρεμαστήλα και δεν άργησε να γεμίσει από ρόκες. Η γριά που σκούταγε με τη μάζα τα δαυλιά μου λέει «να ψήσε μια ρόκα κι' εγώ θα κατέβω στο κατόι να ρίξω μια ματιά στα ζωντανά».

Γύρισε με μια αγκαλιά ξύλα, π' απόθιασε στο σταχτολόγο κι' έπεσε

δίπλα στο τζάκι, να ξεκουραστεί κι' αντίκρυ του γέροντος της.

Σε λίγο κι' οι δυο ροχάλιζαν. Εγώ σύμπαγα τη φωτιά για να φεγγοβόλαει στο δωμάτιο.

Το κακάβι όλο χούχλαζε κι' οι ρόκες άρχισαν να φουσκώνουν. Σε μια απόλυτη ησυχία νόμιζα ότι εξουσιάζω στο κακάβι και μ' έβαλε ο πειρασμός να τις δοκιμάσω.

Κάηκα! Και το καπάκι έπεσε με πάταγο στη γωνιά. Πετάχτηκαν κι οι δυο ξαφνιασμένοι και φοβισμένοι. Προσπάθησα να τους καθυσχύσω. «Δεν κάηκα, τους λέω, το καπάκι έπεσε απ' το χούχλασμα».

«Καλά μου λένε κι' οι δυο, το πρώτο θαρρείς να φας πολοσπορία που θάχουν βράσει και θα τ' χουμε φτιάξει και με καρύδια».

Σηκώθηκα ντροπαλά, ντροπαλά και πατώντας στις μύτες έφτασα στην πόρτα εκεί, ώσπου να φορέσω να πορπόδια, ήρθε η θειά Μήτσαينا κιόλας μ' ένα τσουκάλι μούστο. Μ' άνοιξε τη πόρτα και με παρακολουθούσε μέχρι που μπήκα στην αυλή του σπιτιού μου, ενώ ήταν μεσάνυχτα.

Έπεσα να κοιμηθώ κι' όλο στριφογύριζα, η κοιλιά μου γουργούριζε κι' ο νους στο κακάβι με τα πολοσπορία.

Κυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοση το βιβλίο του Δημήτρη Σταμέλου «ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΤΗΣ ΚΛΕΦΤΟΥΡΙΑΣ» (Αντρούτσος, ο πατέρας του Οδυσσέα)

Κυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοση και στη σειρά των «Εκλεκτών Έργων της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας», των εκδόσεων της «Εστίας», το βιβλίο του Δημήτρη Σταμέλου «Το λιοντάρι της Κλεφτουρίας» (Αντρούτσος, ο πατέρας του Οδυσσέα).

Στο έργο αυτό, όπου συνταιριάζεται η λογοτεχνική αφήγηση με την ιστορική πραγματικότητα, ζωντανεύει η επική και δραματική φυσιογνωμία του περιφημου κλέφτη και η συγκλονιστική πορεία της ζωής του από την πρώτη αναμέτρηση με τους Τούρκους ως το αστραποβόλημα της παλικαρίας του και το μαρτυρικό του θάνατο στο κάτεργο, δίνεται αδρή και παραστατική. Μορφή, κορυφαία της Κλεφτουρίας, ο Αντρούτσος παρουσιάζεται, στη μυθιστορηματική αυτή, βιογραφία, έπειτα από εξαντλητική και συστηματική διερεύνηση σ' ελληνικές και ξένες πηγές, ώστε η λογοτεχνική ανάπλαση της θρυλικής ζωής του να επιβεβαιώνεται ιστορικά και να τεκμηριώνεται βιβλιογραφικά.

Το έργο ειδικότερα αναφέρεται στην Κλέφτικη παράδοση της οικογένειάς του, το ξεκίνημα για την Κλέφτικη ζωή και το φούντωμα παλικαρίας κι ασκέρου, τη συνεργασία του με άλλους κλέφτες του καιρού του και τον Κατσώνη, τον κατατρεγμένο του από τον Αλή, τις λαμπρές του νίκες σε στεριά και σε θάλασσα, το γάμο του και τη γέννηση του Οδυσσέα. Διαφωτίζονται, επίσης, στο βιβλίο, όσα αφορούν τον τόπο και το χρόνο της γέννησής του, το παρουσιαστικό του, την επικοινωνία του με παράγοντες άλλων χωρών που

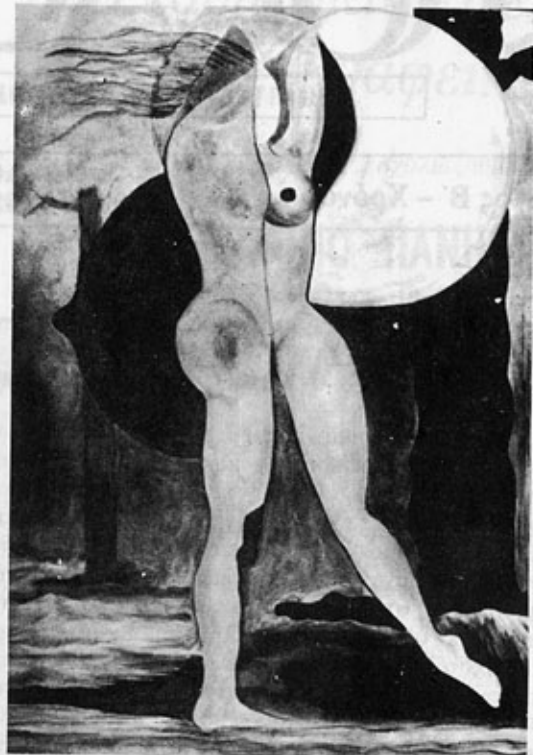
βοηθούσαν τις απελευθερωτικές προσπάθειες σ' ολόκληρο το βαλκανικό χώρο και στερεώνεται η άποψη πως ούτε ζήτησε, ούτε πήρε ποτέ αρματολίκι, μένοντας σ' ολόκληρη τη ζωή του κλέφτης ασυμβίβαστος, τρόμος του τύραννου κι ελπίδα των σκλαβωμένων για τη λευτεριά τους. Ιδιαίτερα αποκαλυπτικά είναι όσα αναφέρονται στην περιφημη πορεία του στο Μοριά, την καταδίωξη του, τη σύλληψή του από τους Βενετσιάνους και την παραδοσή του στους Τούρκους, τις ρωσικές και γαλλικές παρεμβάσεις για την απελευθέρωσή του, τη μαρτυρική ζωή και το χαμό του στο κάτεργο της Πόλης, καθώς και τις επιπτώσεις που είχε ο θάνατός του στην πορεία των αγώνων της Κλεφτουρίας.

Το έργο συμπληρώνεται με πλούσια βιβλιογραφία και διαφωτιστικές σημειώσεις, ένα μελέτημα για τη μορφή του Αντρούτσου στη λαϊκή εικονογραφία, εικόνες δικές του και συνεργατών του και λεξιλόγιο ιδιωματικών λέξεων. Σελ. 254.

Στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και απ' ευθείας από τις εκδόσεις της «Εστίας» Σόλωνος 60, Αθήνα 106 72, τηλ. 3615077.

Ο Δημήτρης Σταμέλος γεννήθηκε, το 1931, στο χωριό Μαραθιάς Ευρυτανίας. Σπούδασε πολιτικές επιστήμες και μπήκε στο δημοσιογραφικό κλάδο. Εμφανίστηκε στα Γράμματα το 1948 και τον επόμενο χρόνο κυκλοφόρησε το πρώτο του βιβλίο, μια ποιητική συλλογή. Από τότε παρουσίασε εργασία του σ' εφημερίδες, περιοδικά και βιβλία. Σ' αυτή ιδιαίτερα τον απασχόλησαν μεγάλες μορφές και γεγονότα της Τουρκοκρατίας και του Εικοσιένα, αντιπροσωπευτικές φυσιογνωμίες της

Η ΓΚΑΛΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Παρουσιάζει τη ζωγράφο ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΜΠΡΗ
Εγκαίνια Δευτέρα 23 Σεπτεμβρίου 1985
8.00 - 11.00 το βράδυ
Διάρκεια έκθεσης 23.9 - 5.10.85
Ώρες λειτουργίας
Δευτέρα έως Παρασκευή 10.30 - 2μ. 6 - 9 μ.μ.
Σάββατο 10.30 - 2μ.

Την Κυριακή η αίθουσα παραμένει κλειστή.

Η Ειρήνη Καμπρή γεννήθηκε το 1955 στον Πειραιά. Σπούδασε τη διακόσμηση εσωτερικού χώρου στο κέντρο τεχνολογικών εφαρμογών και στη σχολή Κ.Ε.Α.

Αποφοίτησε από την Academiæa diæ Belle Artie diæ Firenze.

Ζωγραφική έκανε με τον καθηγητή Ν. Maffredia.

Εκθέσεις Ατομικές Αθήνα 1980, Πειραιά 1982, 1983.

Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές.

«Η παρουσίαση των έργων μου στη γκαλερί Δημοκρίτος γίνεται μέσα από μια ώριμη και σαφή σύλληψη της ιδέας».

Χωρίς να θέσω περιορισμούς στις ιδέες μου οδηγήθηκα σε μια τέτοια πορεία που από την αρχή της καλεί την επιστράτευση όλων των καλλιτεχνικών συναισθημάτων, και την υποταγή τους στον ολοκληρωμένο μου σκεπτικισμό.

Η δύναμη της επικοινωνίας των αισθήσεων καθορίζει το μεταφορικό γλωσσικό στο πεδίο ορθόδοξου τρόπου έκφρασης.

Η ισορροπία της εικόνας διαγείρει τη στάση της αισθησιακής φαντασίας μέσα από το διαδίστατο κι απερίοριστο επίπεδο των συμβολισμών.

Μέσα από τον ερμαφρόδιτο και ακανόνιστο ερωτισμό των κινήσεων ελευθερώνεται ο ονειρισμός των ενστικτώδινων ανυπαρξικών ικανοποιήσεων, που χάνονται από την αρχή της εμφάνισής τους.

Με την έντονη διαπεραστική απόχρωση του οραματισμού κεντρίζεται ο αναβαθμισμός των ανακάλυπτων εντάσεων και δίνει το χρώμα στην πορεία της εξέλιξης των αισθήσεων.

Η ταλαντευόμενη διαφάνεια του ονειρικού χώρου αφήνει πίσω από το υπεραστικό της διάφραγμα το ίχνος της ολοκληρωμένης πορείας».

Ειρήνη Καμπρή

νεοελληνικής πνευματικής ζωής και βασικές εκδηλώσεις του λαϊκού μας πολιτισμού. Συνεργάτης, από το 1960, του ραδιοφώνου, με ιστορικά, λογογραφικά και λογοτεχνικά θέματα, έδωσε πολλές διαλέξεις στην επαρχία και την Αθήνα. Το 1976 τιμήθηκε με το Α' Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας. Είναι τακτικό μέλος της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, της Εταιρείας Στερεοελλαδικών Μελετών, της Ελληνικής Λογογραφικής Εταιρείας και της Εταιρείας Ευβοϊκών Σπουδών και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Κέντρου της Διεθνούς Εταιρείας Λογοτεχνικών Κριτικών.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΙΣΤΩΝ
«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Εκδίδεται από
Συντακτική Επιτροπή,
Πιπιδής και Υπεύθυνος
Χρήστος Ι. Αντωνίου
Πρόεδρος Πολ. Συλλόγου
Ανεξαρτησίας 95
4ΡΙ ΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΗΛ. 99. 20. 696

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Μανώλης Παπαδόπουλος
4βέρωφ 17, Κηφισιά
Τηλ. 49. 67. 474

Το Τσιπροτράγουδο

Το Τζουμερκιώτικο ρακί του Αθάμα είναι δάκρυ μόνο με λίγες ρουφιές πιάνουν οι έγχονες άκρη. Είναι αγνό απόσταγμα από ζουμί ζαμπέλας, από την τσίτσα τσίπινε ο φώτος ο Τζαβέλλας. Από αλσάτο τσίπουρο μεθούσαν οι Σουλιώτες ο Λάμπρος και ο Μπότσαρης και άλλοι πατριώτες. Από αυτό η Τζαβέλλα και του Ζαλόγγου όλες γι' αυτό και γράφαν τον Αλή στον πάτο από τις σόλες. Και από σας όποιος ποθει δικάτορας να γίνει ένα μπουκάλι του αρκεί κάθε βραδιά να πίνει

Μήτσος Παππάς

ΣΗΜ: Αθάμας, Μυθικός βασιλιάς στα Τζουμέρκα. Τσίτσα, Ξύλινο βαρελάκι.

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ Δ. ΜΑΡΗΣ
ΠΑΙΔΙΚΑ - ΒΕΒΕ
Μαβίλη 6 Άνω Πατήσια
Τηλ. 2010763

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Δ. και Γ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ

ΑΡΤΑΚΗΣ 143 - Ν. ΣΜΥΡΝΗ (πλατεία Σκατζουράκη).
Τηλ. 9344983

Δεχόμεθα παντός είδους παραγγελίες για γιορτές, αρραβώνες, γάμους κ.λ.π.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Ντίνα σύζυγος Χρήστου Μιχ. Μιχαλόπουλου γέννησε κοριτσάκι στην Αθήνα την 13.8.85.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εύχεται στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Ελευθερία Ιωάννου Κ. Μπαλαούρα από τη Φτέρη αρραβωνιάστηκε με τον Μηνά Λουκάκη απ' τη Σάμο.

Η Ελένη Χρήστου Αρ. Βόβλα και ο Ιωάννης Δ. Βόβλας από το Δίστρατο αρραβωνιάστηκαν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

● Στις 21.7.85 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του Γιώργου Σκαλτσονιάννη (Νιάφα).

● Στις 4.8.85 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Φτέρης έγινε διετές μνημόσυνο για τον Γεώργιο Αναστασίου.

● Στις 15.8.85 στη Φτέρη έγινε δμνηνο μνημόσυνο για την Ευαγγελή Χ. Χριστογιάννη.

● Στις 25.8.85 στη Φτέρη έγινε δμνηνο μνημόσυνο για τον Βασίλειο Ηλ. Πρόνιο.

● Στις 25.8.85 στη Φτέρη έγινε το δμνηνο μνημόσυνο για την Ανθούλα Γ. Καλιακάτσου.

● Στις 18.8.85 έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του Χρήστου Αναγνωστάκη.

● Την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου στην εκκλησία Αγίου Γεωργίου Άρτας με τη συμμετοχή πλήθους συγγενών, φίλων και συμπατριωτών έγινε 40ήμερο μνημόσυνο του αέχαστου συμπατριώτη μας Δημήτρη Άλκη Καλιακάτσου από τους Ναζαίους.

Εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου παρευρέθηκε ο επίτ. Πρόεδρος Δημ. Καλιακάτσος.

ΓΑΜΟΙ

● Στις 7 του Σεπτεμβρίου ημέρα Σάββατο στην εκκλησία Αγ. Μαρίνα Ηλιούπολης με συμμετοχή πολλών προσκαλεσμένων συγγενών, συμπατριωτών και φίλων τελέσθησαν οι γάμοι των αδελφών Κώστα και Διονύση (γιοί του Μένιου και της Μένης Διονυσίου Καλιακάτσου εκ Βαθούκαμπος Κεντρικού) μετά τον Δεσποινίδων αντιστοίχως Άννας κόρης του Βασίλη Χρ. Καλιακάτσου και της Αικατερίνης κόρης Γ. Δεγαίτα.

Εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου παρέστησαν ο Πρόεδρος Χρ. Αντωνίου, ο Αντιπρόεδρος Τάκης Ζαχαρίας, ο Ταμίας Γ. Θεοδόρας και ο Επίτ. Πρόεδρος κ. Δημ. Καλιακάτσος.

Η εφημερίδα εύχεται στους νεογμούς βίον ανθόσπαρτον και ευτυχισμένον.

● Στις 21 Ιουλίου 1985 στον Ιερό Ναό Αγ. Γεωργίου Άρτας έγιναν οι γάμοι της Βασιλικής Αχιλ. Μιχαλόπουλου με τον Νικόλαο Δ. Κοσμά από τον Μεσολόγγη Άρτας.

● Στις 28 Ιουλίου 1985 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Ράμιας έγιναν οι γάμοι του Νικολάου Β. Τσατσή από τη Φτέρη με την Άννα Μιχ. Φλούδα από τη Ράμια.

● Στις 17 Αυγούστου στα Γιάννενα, έγιναν οι γάμοι της Ειρήνης Αριστ. Μπόμπου από τον Βαθούκαμπο με τον Γρηγόρη Γιαννάκη από το Θεσπρωτικό Πρέβεζας.

● Στις 18 Αυγούστου στον Ζυγό Άρτας έγιναν οι γάμοι του Θεοφάνη Βασ. Μάρη από τον Βαθούκαμπο με την Ελένη Καρανάση.

● Η Ειρήνη Καραδάση - Θεοχάρη παντρεύτηκε στις 30.8.85 με τον Μαθηματικό Μιχάλη Καραχάλιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΚ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ

Στην Άρτα ζούσε. Ήταν μια ευτυχισμένη οικογένεια όχι από πλούτη και παλάτια αλλά από πλούσιο εσωτερικό κόσμο ψυχικό, μία οικογένεια χαρούμενη, γελαστή, φιλόξενη και οικογένεια χριστιανικών αρχών. Η οικογένεια του Αλκιβιάδη Β. Καλιακάτσου μαζί με τη σύζυγό του Δροσούλα και τα δυο χαριτωμένα, πραγματικά διαμάντια παιδιά τους, τη Βάσω την Αρχιτέκτονα και τον Δημήτρη τριτοετή φοιτητή της Παντείου. Ήταν τα παιδιά καμάρι και για τους γονείς και για την κοινωνία.

Η Μάννα της Δροσούλας εξ ιδιοσυγκρασίας πάντα γελαστή έδινε τη χαρά και το γέλιο στον κάθε επισκέπτη φιλόξενη, πάντα χαρούμενη σκορπούσε με τ' αστέρια της τη χαρά και αισιοδοξία σε κάθε επισκέπτη στο σπίτι τους. Ήταν πράγματι μια ιδανική οικογένεια.

Αυτά όμως μέχρι τις 18 Αυγούστου ημέρα Κυριακή. Επιστρέφοντας ο Δημήτρης από την Πρέβεζα που είχε μεταβεί για μπάνιο με μια φίλη του με μοτοσυκλέτα στο δρόμο τον περίμενε ο χάρος. Ένα αγροτικό τρακτέρ του έκοψε το νήμα της ζωής του μένοντας επί τόπου η δε φίλη του χαροπαλεύει στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων.

Από αυτή τη στιγμή αρχίζει η αντιστροφή μέτρηση για μία ευτυχισμένη οικογένεια. Η σκληρή και αδυσώπητη μοίρα δεν τους άφησε την ευτυχία μέχρι τέλους. Η χαρά μεταβλήθηκε εις κοπετό και οδύνη, η ευτυχία εις θλίψη και απόγνωση, το γέλιο της Μάννας εις θρήνο και κραυγή αβάσταχτου πόνου και αλλοφροσύνης. Ο χώρος του σπιτιού που ήταν τόπος χαράς μεταβλήθηκε εις «Κρανίου τόπο».

Η ευτυχισμένη οικογένεια επιλέγει θανάσιμα.

Η μεταφορά του νεκρού μοναχογιού τους στο σπίτι εδημιούργησε σπαραχτικές σκηνές απεριγράπτου θλίψης και οδύνης.

Οι γονείς κραυγές, τ' αναφιλητά και μοιρολόγια της χαροκαμένης Μάννας, του πατέρα και της αδελφής εδόνουν την ατμόσφαιρα συμπαρασύροντες στη θλίψη συγγενείς, γνωστούς και γείτονες που υπεραγαπούσαν την οικογένεια και συγκεκριμένα τον συνέρρεον στο σπίτι αλλά έμειναν σιωπηλοί, κατηφείς μπροστά στο δράμα της οικογένειας που εκτυλίσσονταν, ανίσχυροι να βρουν λόγια παρηγοριάς στην σπαρασσόμενη οικογένεια. Ο πόνος ήταν βαρύς αβάσταχτος για το αδικωμένο παλικάρι.

Τη μεταφορά του νεκρού μοναχογιού τους στην εκκλησία επακολούθησαν τραγικά στιγμιαία. Προηγείται η Μπάντα της Φιλαρμονικής Άρτας, το φέρετρο εφέρετο επί των ώμων των φοιτητών Άρτας από το σπίτι μέχρι και την εκκλησία του Αγ. Γεωργίου. Ένθεν και ένθεν του φερέτρου νέες κοπέλλες με λευκά κρατούσαν άσπρες κορδέλλες. Οι

Νέοι φοιτητές

Παναγιώτα Κ. Θεοδώρα, Τοπογράφων Μηχανικών Θεσσαλονίκης. Γιάννης Κ. Αντωνίου, Τοπογράφων Μηχανικών Αθηνών Τ.Ε.Ι.

Βασιλική Ιωαν. Θεοχάρη, οργάνωση επιχειρήσεων, Τ.Ε.Ι. Πάτρας. Παναγιώτα Δημ. Καλιακάτσου, σχολή Ηλεκτρολόγων Τ.Ε.Ι. Λάρισας.

γονείς έσπερναν τα βηματά τους πίσω από το φέρετρο εξοθυνημένοι, η αδελφή συντετριμμένη για το χαμό του αγαπημένου της αδελφού, ακολουθούσε όλη η νεολαία της Άρτας, συγγενείς, φίλοι κι ακόμα ένα ανώνυμο πλήθος ανθρώπων που ακολουθούσαν σιωπηλοί, κατηφείς διότι ο θάνατος του εξαιρετικού αυτού παλ-ληκαριού επροκάλεσε βαθύτατη θλίψη όχι μόνο στους οικείους του αλλά και εις όλους όσους τον είχαν γνωρίσει και εκτιμήσει τις πολλαπλές αρετές του.

Η όλη νεκρική πομπή μέχρι και την εκκλησία δια μέσου των δρόμων της πόλεως δημιουργούσε εικόνα αρχαίας τραγωδίας.

Η σκέψη μου σταματά το χέρι μου τρέμει για να σκιαγραφήσω την προσωπικότητα ενός νέου ανθρώπου ενός αγαπημένου μου προσώπου.

Αλησμόνητη Ανηψιέ μου Δημήτρη

Όλοι συγγενείς και φίλοι με τη ψυχή γεμάτη οδύνη και με το νου θολό από το αδόκητο κι απίστευτο ακόμη γεγονός του ανέλπιστου χαμού σου, σου απευθύνο τον τελευταίο πικρό χαιρετισμό. Η δυστυχία αυτής της στιγμής βαρύνει καταθλιπτικά επάνω μας, είναι ένας πόνος τυραννικός ασήκωτος. Τον αισθάνονται και τον ζουν όλοι όσοι έζησαν μαζί σου στο σύντομο χρόνο της τόσο σύντομης, της τόσο προσωρινής γήινης ζωής σου. Οι γονείς σου σπαραίζουν, η αδελφή σου θρηνεί, οι συγγενείς σου κλαίνε όπως κι εγώ που σε γνωρίζω από μικρό παιδάκι, οι φίλοι σου κλαίνε για τον άδικο χαμό σου. Εμαράθηκες ως ρόδο στις 18 Αυγούστου ημέρα Κυριακή. Ήσουν εργατικότατος, τιμωτάτος και άριστος νέος.

Ήταν σύντομη πολύ σύντομη η ζωή σου, αρκετή όμως για να δείξεις τι μπορούσες να γίνεις και πόσα πολλά πράγματα να κατορθώσεις. Ο Θεός σε προίκισε με πάρα πολλά προσόντα. Ποτέ δεν δειλιάσες όσα εμπόδια κι αν παρουσιάστησαν. Σε διέκρινε η τόλμη, η αποφασιστικότητα για να φθάσεις σ' ένα τέρμα. Είχες σχεδιασμούς και οράματα για το μέλλον. Είχες κρυστάλλινες σκέψεις και αντιλήψεις στα κοινωνικά θέματα και μία καταπληκτική ευρυμάθεια που δύσκολα συναντά κανείς σε νέους ανθρώπους. Ήσουν Ηπειροκάτσης και θασώτης των ηθών, εθίμων και παραδόσεων της Ηπείρου. Ως φοιτητής της Παντείου με πρωτοβουλία σου δημιουργήσεις χορευτικό συγκρότημα δημοτικών χορών, που έλαβε μέρος σε πολλές εκδηλώσεις της Σχολής. Θα μείνουν αέχαστα τα καλά σου λόγια και οι αρετές σου που κοσμούν κάθε καλό νέο κάθε καλό άνθρωπο. Ήσουν τίμιος, ηθικός, ειλικρινής, πρόθυμος. Κανένας δεν σε επίκρανε και κανένας δεν επίκρανες. Ήσουν ένας υπέροχος νέος, ένας άριστος άνθρωπος που όλοι σε αγαπούσαν. Είχες μόνο φίλους και πάντα βάδιζες με το χαμόγελο στο στόμα. Σε παρομοίασα με ρόδο, λουλούδι που μαράθηκε πρόωρα προτού ακόμα ν' ανθίσει διότι στη νεαρωτάτη ηλικία των 23 ετών έτσι παρομοιάζει.

Είναι μεγάλη πάρα πολύ μεγάλη η θλίψη όλων μας γιατί η αγάπη μας για σένα ήταν πολύ μεγάλη. Η λεβεντιά, τα νεύρα σου, οι τόσες ψυχικές χάρες ήσουν το πραγματικό στολίδι και για τους δικούς σου και για την κοινωνία. Έχουμε όλοι ανάγκη παρηγοριάς γιατί όλοι νοιώσαμε βαθιά και έντονα τον πρόωρο, τον αναπάντεχο χαμό σου. Μας έφυγες τόσο ξαφνικά και μας βύθισες στο πένθος και στην οδύνη. Εφ' όσον της εμπαρμένης η θέληση μας επιβάλλει να υποταχθούμε στο μοιραίο θα μείνει η φωτεινή ανάμνηση και ιερά παρακαταθήκη το υπέροχο δίδαγμα

Ανάβαση στα Τζουμέρκα

Το ξεκίνημα έγινε από τα Λεπιανά στις 4 τα ξημερώματα 13 Ιουλίου 1985.

Είμασταν 10 άτομα

1) Λάκης Παππάς, αρχηγός της Ομάδας 2) Μήτρος Παππάς (παππάς της εκκλησίας του Μακρύκαμπος Λεπιανών), υπαρχηγός 3) Τέλης Μπαρτζώκας 4) Νίτσα Μπαρτζώκα 5) Κώστας Παππάς 6) Νίκος Παππάς (γιοί του αρχηγού) 7) Ράνια Κούκου 8) Κώστας Κούκος 9) Γιώργος Χουλιάρας και 10) Κώστας Δήμος.

Φορτωμένοι με το γυλίο στην πλάτη και την αισιοδοξία στην καρδιά πήραμε το δρόμο για την κορφή μες στο σκοτάδι. Σαν άρχιζε να χαράζει το θέαμα ήταν μοναδικό. Οι πλαγιές πνιγμένες στο πράσινο. Δροσιά και πεντακάθαρη ατμόσφαιρα. Τα πνευμόνια μας δουλεύουν εντατικά. Η καρδιά μας κτυπά δυνατά απ' τον ανήφορο μα και απ' τη χαρά της κορφής που σε λίγες ώρες θα κατακτήσουμε. Μια μικρή στάση στη βρύση Τσίγγανη και αργότερα σε μια τοποθεσία του Λιμπύσιου. Εδώ το νερό κυλά ανάμεσα σε μεγάλες πέτρες καταπαγωμένο. Δεν μπορούμε να κρατήσουμε μέσα το χέρι μας παρά λίγα δευτερόλεπτα.

Ο παππάς Μήτρος μας προσφέρει «ζουρλόνερο», κατά πως έχει βαφτίσει το τσίπουρο και ψημένα καρύδια. Ωραίος άνθρωπος ο παππάς. Σκαρφαλώνει σαν κατσίκι, απ' τους πρώτους της Ομάδας. Ευκίνητος, πνευματώδης με δημοκρατικές αρχές, μας δίνει πολλή χαρά η παρουσία του.

Το κρύο όσο ανεβαίνουμε γίνεται όλο και πιο τσουχτερό. Τα δάκτυλά μας παγώνουν. Σε λίγο συναντάμε μια χιονισμένη χαράδρα, τη λάκα του Κρούπη. Εκεί υπάρχουν πολλές σπηλιές μέσα στους βράχους, όπου στην Κατοχή εύρισκαν καταφύγιο οι πατριώτες κυνηγημένοι από τους Γερμανούς, όταν οι τελευταίοι έκαι-γαν τα χωριά τους. Σε τούτη την περιοχή οι ακτίνες του ήλιου δεν κατάφεραν να λιώσουν το χιόνι. Το θέαμα μαγεύει. Αφήνουμε το χιόνι και η ανάβαση συνεχίζεται όλο και πιο τραχεία. Ο πιο μικρός της παρέας άρχισε να δυσανασταθεί. Είναι ο μικρός γιός του αρχηγού ο Νίκος, βέβαια πολύ δικαιολογημένα, γιατί μια τέτοια ανάβαση θα μπορούσε να ονομασθεί άλλος για ένα ενδεκάχρονο αγόρι. Τελικά όμως ξεπέρασε πολλούς!

Υπάρχουν πραγματικά δύσκολα σημεία και πολύ επικίνδυνα που χρειάζεται να υπολογίζεις πρώτα και μετά να πατάς. Μα ο αρχηγός μας πάντα μπροστά βοηθά και εμψυχώνει όλους τους αδύνατους, το ίδιο και ο υπαρχηγός.

Επί τέλους μετά από σκληρή ανάβαση 9 περίπου ωρών φθάνουμε στην πολυπόθητη κορφή. Υψόμετρο 2.437μ. Τα λόγια είναι δύσκολο να περιγράψουν την πραγματικότητα. Μας πιάνει δέος. Αγναντεύουμε τα χωριά Πολίτσαινα, Πιστιανιά Θεόδω-

ρια, Λεπιανά, Ράμια, Χόσεψη, Γραικικό, Καταράκτες και άλλα.

Εδώ φυσικά δυνατό και το κρύο δεν αστειεύεται. Κοντά στην κορφή είναι και η Κωστήλάτα, γνωστή σ' όλους μας από το δημοτικό τραγούδι. Εκεί λοιπόν «ψηλά στην Κωστήλάτα που βοσκούν τα πρόβατα» στρωνόμαστε με πολλή βουλμία στο φαί. Όμως δεν μπορέσαμε να μείνουμε πολύ για ξεκούραση, όσο κι αν το είχαμε ανάγκη, γιατί το κρύο ήταν δυνατό. Έτσι πήραμε το δρόμο του γυρισμού σχεδόν αμέσως

Τ' άρνάκια βόσκουν «άμαλαία» μπόλικη. Πράσινο απ' τον Μάρτη ως τον Μάρτη.

μετά το φαγητό. Δεν ακολουθήσαμε την ίδια διαδρομή. Επιστέψαμε στα Λεπιανά ακολουθώντας τη βουνοκορφή που είναι πάνω από τη Χόσεψη. Πορεία μεγάλη και εξοθηνωτική, το κορμάκι όμως δεν μας εγκαταλείπει. Η κατάβαση ακόμα πιο δύσκολη, πιο κουραστική. Τα πόδια μας όλο και βαραίνουν, μα η καρδιά ανάλωρη. Μια στάση στο μαντρί του Παντελή Πουρνάρα. Εκεί οι τσομπάνηδες μας δέχονται με πολλή εγκάρδιότητα. Μας προσφέρουν γάλα πρόβειο και στρώνουν κάτω τις κάπρες τους για να ξεποστάσουμε λίγο. Όταν ανακτήσαμε κάπως τις δυνάμεις μας, ο Παντελής Πουρνάρας μας έδειξε κάποιο μονοπάτι που από εκεί μπορούσαμε να φθάσουμε πιο γρήγορα και πιο εύκολα στα Λεπιανά. Μας είπε πως από τούτο το μονοπάτι ανεβοκατεβαίνουν και τα μούλάρια. Εμείς αναθάρρησαμε πως θάναί πιο εύκολος ο δρόμος μας. Ο κατήφορος όμως αποδείχθηκε πιο δύσκολος και τραχύς από τον ανήφορο των 9 ωρών της ανάβασης.

Από τούτη τη μεριά κάνει ζέστη και δεν βρίσκουμε πουθενά νερό, που άρχισε κιόλας να μας λείπει. Βέβαια κοντεύουμε να φθάσουμε στο τέλος και τίποτα πια δεν μας σταματά. Και να που φθάνουμε στη βρύση του Χαρίτου. Ξεδιψάμε ξεκουραζόμαστε για λίγα λεπτά και μπαίνουμε πια στην τελική ευθεία. Μας μένουν περίπου 6 χιλιόμετρα για το χωριό.

Ο Παππάς Μήτρος που μένει στο συνοικισμό Χουλιαρέϊκα, 3 χιλιόμετρα πριν τα Λεπιανά μας προτείνει μια στάση στο σπιτικό του όπου το «ζουρλόνερο» ρέει άφθονο. Σε συνέχεια με το φορτηγάκι του μας πήγε στα σπίτια μας γιατί είχε πια βραδυάσει για τα καλά και η κόπωση μας ήταν τόση που δύσκολα βγάλαμε τα τελευταία 3 χιλιόμετρα. Συνολικά περπατήσαμε, αναρριχηθήκαμε 16 ώρες δηλ. περίπου 40 χιλιόμετρα.

Πολλοί από μας πάνω στην κουρασσή μας είπαμε πως δεν θα το ξανάκανουμε. Πιστεύω όμως πως το επόμενο καλοκαίρι η ομάδα μας θα έχει κι άλλο μεγαλώσει.

Αναποκρίθείτε και σεις λοιπόν στο κάλεσμά μας το ερχόμενο καλοκαίρι...

Νίτσα Αριστ. Μπαρτζώκα
Αθήνα 1.8.85

Τώρα που ξαναγυρίζουμε από την καλοπέραση των διακοπών ας φροντίσουμε λιγάκι και τούτη την εφημερίδα.

Στείλτε μας λοιπόν κανένα νέο ή κάποιο ενδιαφέρον άρθρο. Α' και χρήματα για τη συνδρομή αν σας περισσεύαν!!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου 1985 έγινε η βάπτισή της κόρης του Κώστα Ιωαν. Μπαλαούρα από τη Φτέρη. Το όνομα αυτής ΜΑΡΙΑ - ΣΤΑΜΑΤΙΑ.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εύχεται στους γονείς και τον ανάδοχο να τους ζήσει.

εναρέτου, Αγαπητού, εξαιρέτου νέου.

Τώρα που η γη σε παίρνει στα σκοτεινά σπλάχνα της σαν άνηχο κορμί ας γίνουν τα λόγια μου τούτα λίγα λουλούδια και να τ' αποθέσω στο ωλό τάφο σου. Ποτέ δεν θα χαθής από το νου μας πάντα θα προβάλλεις ζωντανός αθάνατος και ωραίος μέσα στους κρυφούς μας λυγμούς, στους κρυφούς μας λογισμούς.

ΔΗΜ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ.

Σημείωση. Ένας ακόμη νέος έπεσε στο Μολάχ της Ασφάλτου κάθε μέρα θρηνούμε θύματα. Είναι κρίμα να χάνονται νέα παιδιά που τόσο ανάγκη τα έχει η πατρίδα μας, η κοινωνία. Ως τότε...

Ο ΔΙΧΑΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

πάτε Αλλήλους». Αυτός εν ολίγοις αποκαλείται Φαρισαίος. Ο Χριστός για να δείξει τη μεγαλοψυχία και σ' αυτούς τους σταυρωτάς του είπε. «'Αφες' αυτούς ου γαρ οίδασι τι ποιούσι». Δεν εκήρυξε το μίσος και την εκδίκηση. Εάν θέλουμε να λέμε ότι είμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί πρέπει να τηρούμε και κάτι από τη διδασκαλία του χριστού.

Αντιπατριωτική ιδιότητα εάν σε μια οικογένεια, σ' ένα χωριό υπάρχει διχόνοια και μίσος δεν μπορεί να υπάρχει και προκοπή ούτε και ευχάριστη ζωή. Ένα χωριό, μια οικογένεια είμαστε, μια μάννα μας ανάθρεψε και μάλιστα Μάννα ταλαιπωρημένη από τις στερήσεις και τη φτώχεια, μια μάννα που καθόλου δεν συγκρίνεται με τη πλούσια Μάννα ντυμένη στα μεταξωτά και με υπηρέτριες και με σκύλους στο κρεβάτι. Η Μάννα μας η Νησίστα που μας ανέθρεψε ήταν ξυπόλυτη, με μπαλώματα στο φουστάνι και δουλειά νυχθημερόν για να ζήσει τις πολυμελείς οικογένειες. Είμαστε παιδιά μιας Μάννας κατ' επέκταση και της πατρίδας μας της Ελλάδας και κατά τον Αείμνηστον ΚΕΝΝΕΝΤΥ ακόμα είμαστε μια οικογένεια όσοι ζούμε σ' αυτόν τον Πλανήτη.

Αντιεθνική ιδιότητα σ' ένα κράτος που υπάρχει διχασμός είναι και ευάλωτο απ' τον ελλοχεύοντα εχθρό. Ένας λαός διχασμένος αλληλομισούμενος γίνεται εύκολη λεία απ' τον κάθε εξωτερικό εχθρό. Δεν θ' αναφερθώ στην αρχαία εποχή όταν επί 30 χρόνια ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ Αθηναίων και Σπαρτιατών είχε συνέπεια να μπαίνουν στην Ελλάδα οι Πέρσες και άλλες φυλές και ν' αλωνίζουν. Θ' αναφερθώ μόνο στο πρόσφατο παρελθόν το 1920. Ο Βενιζέλος εδημιούργησε την Ελλάδα των δύο Ηπείρων και των πέντε θαλασσών με την Συνθήκη των Σεβρών το 1919, όμως ο διχασμός είχε σαν συνέπεια την καταστροφή της Μικράς Ασίας, η απώλεια του άνθους της νεολαίας στο πόλεμο αυτό, το χάσιμο της Ευρωπαϊκής Τουρκίας και της Ανατολικής Θράκης και δύο εκατομμύρια πρόσφυγες ήρθαν στη ρημαγμένη πατρίδα μας. **ΝΑ Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΧΑΣΜΟΥ.** ΝΑ! γιατί χαρακτηρίζω την δημιουργία μίσους και διχασμού ως πράξη αντεθνική. Μα θα μου πει κανένας ότι οι εκλογές δημιουργούν κάποιες οξυμύτητες και ότι σε μία Δημοκρατία θα υπάρχουν αντιθέσεις. Σύμφωνοι. Αλλά όμως καλλιεργείται και μετεκλογικά το μίσος και μεταξύ συγγενών και στα καφενεία κάθονται και συζητούν τι ενήφησε ο κάθε πατριώτης ποιο κόμμα δηλ. Αυτά είναι ανεπίτρεπτα και αυτά είναι σπέρματα μίσους και διχασμού.

Στις 12 Αυγούστου επισκέφθηκε τους Ναζαίους ο βουλευτής Άρτης Λευτέρης Παπαδημητρίου και κατέλωσε τους δημιουργώντας το μίσος μεταξύ των χωριανών μας. Ήλθε ήπιος με πρόθεση την δημιουργία κλίματος Ομοψυχίας κι αυτό είναι προς τιμήν του. Ενώ ο ίδιος το 1981 προ των εκλογών σε μια προεκλογική επισκεπή του πάλιν στους Ναζαίους ενθυμούμαι ήτο τραγός, αυταρχικός στις εκφράσεις του. Σε μια αντίδραση του Γιώργου Λαμπράκη τότε απάντησε με τις εκφράσεις μη αντέχων στο διάλογο «Σας γνωρίζω ποιοί είστε, πετάγεσθε από μέσα από τις τρύπες σαν ασπάλακες». Σαν νέος πολιτευτής δεν γνώριζε ότι οι εκλογές γίνονται ελεύθερες και γι' αυτό δεν έπρεπε να ήταν σίγουρος για την επιτυχία του κομματός του. Το 1984 προ των Ευρωεκλογών ήτο πιο ήπιος και με διάθεση διαλόγου κι ο Γιώργος Λαμπράκης δεν ήτο πλέον **Ασπάλαξ** αφού τον αποκαλούσε «φίλε Γιώργο». Ο Λευτέρης έγινε έμπειρος στην πολιτική και κατάλαβε ότι οι εκλογές καλλίτερα κερδίζονται σε ήπιο κλίμα και όχι με τραμπουκισμούς και εκβιασμούς όπως συνέβαινε στο παρελθόν. Σε δημοκρατικά καθεστώτα οι εκλογές πρέπει να γίνονται κατά τρόπο πολιτισμένο και μετεκλογικά να επανέρχονται στα ειρηνικά των έργα.

Αγαπητοί μου Συγχωριανοί

Κλείστε ερμητικά τ' αυτιά σας στα κηρύγματα μίσους και διχόνοιας. Εγκλωπώθετε την αγάπη και την αλληλεγγύη μεταξύ μας που είναι και κήρυγμα του Θεανθρώπου. Η εκκλησία μας ενώνει. Τα πανηγύρια και το Καγκελάρι μας ενώνουν. Κληρονομικές, κοινωνικές, ταξικές, οικογενειακές διαφορές δεν υπάρχουν. Τίποτε δεν μας χωρίζει. Οι ξενητεμένοι είναι αδελφία σας και εμόχθησαν στα ξένα να δημιουργήσουν τη ζωή τους. Το καλοκαίρι δεν πάμε αλλού που μπορούμε. Ερχόμαστε να συναντηθούμε, να διασκεδάσουμε μαζί και να προσκυνάμε και τον τόπο που γεννηθήκαμε. Ο γράφων το κείμενο αυτό από το 1949 έρχεται κάθε χρόνο χωρίς διακοπή. Όλοι με γνωρίζετε. Γι' αυτό πιστεύω ότι αυτές οι παραινήσεις θα βρουν απήχηση στις ψυχές σας, σε σας που είστε οι θεματοφύλακες συνήθως, εθίμων και παραδόσεων του χωριού μας.

«**Το διαίρει και βασίλευε**» είναι το πρόγραμμα της προνομιάς τάξεως διότι έτσι πλουτίζουν, έτσι εξασφαλίζουν άνετη ζωή και η μόνη τους απασχόληση είναι πως θα περάσουν τη ζωή τους διασκεδαστικά και πως θα δημιουργήσουν περισσότερα πλούτη διχάζοντας το λαό.

Αυτή είναι η αναμφισβήτητη πραγματικότητα.

Αημ. Καλιακάτσος

ΚΑΦΕΖΑΧΑΡΟΠΙΑΣΤΕΙΟΝ
"ΤΟ ΝΕΟΝ"
ΓΕΩΡΓΙΑ ΛΙΤΟΥ
Θεοδοσίου 4 - Ν. Λιόσια
Τηλ. 2621.924

Πως πρωτοξεκίνησε το Καγκελάρι

Ένα απ' τα πολλά έθιμα του χωριού μας είναι και ο παραδοσιακός χορός, που πραγματοποιείται δύο φορές το χρόνο, στις 27 Ιουλίου (ημέρα του Αγίου Παντελεήμονος) και την τρίτη ημέρα του Πάσχα (φέτος 16 Απριλίου), το γνωστό σε όλους μας καγκελάρι.

Όπως μαθαίνουμε κι από τους γεροντότερους κατοίκους του χωριού μας, οι ρίζες του χορού αυτού τοποθετούνται στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Οι Τούρκοι, ασκώντας φοβερή καταπίεση στους χριστιανούς, απαγόρευαν αυστηρά όχι μόνο τον εκκλησιασμό τους, αλλά και κάθε άλλη συγκέντρωσή τους σε δημόσιο ή μη χώρο, μιας και ήξεραν καλά ότι κάτι τέτοιο θα σήμαινε ελεύθερη επικοινωνία και εύκολη διακίνηση των ιδεών και των μελλοντικών σχεδίων τους για κάποιο πιθανό ξεσηκωμό.

Με απόφαση όμως της Αικατερίνης της Ρωσίας, η οποία έδειξε τότε αρκετό ενδιαφέρον για τους χριστιανούς της υπόδουλης Ελλάδας (ο πληθυσμός της Ρωσίας ήταν κι αυτοί χριστιανοί ορθόδοξοι), αναγκάστηκαν οι Τούρκοι, προκειμένου ν' αποφύγουν τον κίνδυνο της Ρωσίας, δεχόμενοι την πρότασή της, ν' αφήσουν ελεύθερους τους χριστιανούς να διοργανώνουν και να μετέχουν σε δημόσιες εκδηλώσεις, οι οποίες όμως δεν θα έπρεπε με κανένα τρόπο να παρενοχλούν τους αφέντες τους, Τούρκους.

Τότε δημιουργήθηκε και ο διατηρούμενος ως τις μέρες μας τ-πικός μας χορός, το καγκελάρι, ο οποίος δεν πραγματοποιούνταν μόνο δύο, αλλά πολύ περισσότερες φορές το χρόνο, σχεδόν σε κάθε μεγάλη θρησκευτική γιορτή.

Και όπως είναι φυσικό, οι υπόδουλοι δεν τον επινόησαν μόνο για να μπορούν τακτικά να συγκεντρώνονται και να γιορτάζουν όλοι μαζί, αλλά πολύ περισσότερο, για να μπορούν ανυποψίαστα να μεταδίδουν ο ένας στον άλλο τις απεφάσεις τους και τα σχέδιά τους για την επανάσταση ενάντια στους Τούρκους. Λέγεται μάλιστα, πως αυτὸς ακριβώς ήταν και ο λόγος για τον οποίο στο τέλος του χορού γίνονταν τα λεγόμενα «καγκελίσματα», που δεν είναι τίποτα άλλο, παρά «διπλώματα» του χορού, που έδιναν τη δυνατότητα στα μέλη του να έρθουν πιο κοντά και να μπορούν πιο εύκολα να μεταδώσουν τα μυστικά τους (ο χορός γινέταν ενώπιον των Τούρκων).

Αυτή λοιπόν είναι, όπως μας πληροφορούν και οι παλιότεροι, η ιστορία του καγκελαριού, ενός τόσο όμορφου και χαρακτηριστικού για τον τόπο μας χορού, που για να λέμε και την πικρή αλήθεια, από χρόνο σε χρόνο συνεχώς εξασθενεί και που πιθανώς, αν εμείς, ντόπιοι ή ξένοι που επισκέπτονται το χωριό, δεν δείξουμε το ανάλογο ενδιαφέρον και δεν φροντίσουμε να τον διατηρήσουμε, να εξαφανιστεί μέσα σε όχι και πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Παύλος Δημόπουλος
"ΡΟΔΑΥΓΗ"

Ο Τζουμερκιώτικος Τύπος γράφει:

Κι εμείς αν...χρηαστεί, ...σχολιάζουμε!!

ΤΟ ΑΡΑΧΘΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Για 8η συνεχή χρονιά πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στα Κιούρκα το καθιερωμένο Αραχθινό πανηγύρι, την Κυριακή 26 Μάη.

Η οργάνωση και η υποδομή του πανηγυριού ήταν πάρα πολύ καλή. Η εξυπηρέτηση των επισκεπτών υποδειγματική.

Οι Αραχθίνοι και πολλοί απ' τα γύρω χωριά είχαν την ευκαιρία να ξεφαντώσουν μες στην πευκόφυτη πλαγιά των Κιούρκων με τη συνοδεία του Αραχθινού μουσικού συγκροτήματος, και να αναπολήσουν αλλοτινές εποχές από ανάλογα γλέντια και πανηγύρια στη γενέτειρά τους.

Η ομορφιά του τοπίου, το δροσερό αεράκι, η νοστιμιά των σουθλιστών αρνιών και των εκλεκτών μεζέδων, το γλυκόχορ κλαρίνο, τα αναπάντητα συναπαντήματα φίλων και συγγενών έδωσαν μια χωριστή νότα στη μέρα αυτή. Αρκετοί χωριανοί και μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας μας παραβρέθηκαν στο πανηγύρι.

Η αξιόπαινη αυτή προσπάθεια του Αραχθινού Συλλόγου πρέπει να συνεχιστεί και να υποστηριχθεί απ' όλους μας, με τη συμμετοχή μας και την παρούσα μας.

"Η ΡΟΔΑΥΓΗ"

ΔΙΑΜΑΧΕΣ ...ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ

Μπροστά στις Κοινοβουλευτικές Εκλογές, που γίνονται στις 2 ΙΟΥΝΗ, άρχισαν οι κομματικές διαμάχες, τα στοιχεία, οι καυγάδες, οι αλληλοκατηγορίες κλπ., μεταξύ των πολιτών.

Στόχος η ψήφος του πολίτη, που θα φέρει το α' ή β' κόμμα στην εξουσία, στην κυβέρνηση της χώρας.

Βέβαια τα κόμματα καλά κάνουν, γιαυτό άλλωστε έχουμε προεκλογική περίοδο.

Οφείλουν όμως να διατηρήσουν το ή π ι ο κ λ ί μ α, το Δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ό δ ι ά λ ο γ ο, μπροστά στο Λαό και να μη δίνουν το παράδειγμα των «ταυρομάχων».

Έτσι δεν βοηθούν το Λαό.

Επειδή όμως οι ηγεσίες των κομμάτων δεν θα πάθουν και τίποτα αν με τις δικές τους οξύτητες «επάδει και κανένα κεφάλι δικό μας», γιαυτό εμείς οι ίδιοι οι πολίτες οφείλουμε μόνοι μας να διατηρήσουμε το ήπιο - δημοκρατικό κλίμα.

Ποιό το όφελος φίλοι συγχωριανοί, όταν καυγαδίζουμε και μάλιστα φίλοι, συγγενείς, γείτονες, συγχωριανοί; Τί κερδίζουμε; Μίσος και έχθρα.

Διάλογος λοιπόν, συζήτηση και όχι καυγάδες. Τότε όλοι κερδίζουμε!

"ΑΘΑΜΑΝΙΩΤΙΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ"

Σκούπα

Αγαπημένο μου χωριό

«...Από της θέσεως εις ην ευρίσκομαι σήμερα, συνεπεία της ηλικίας μου, της εμπειρίας μου εκ της ζωής και της μορφώσεώς μου, θέλω να τονίσω ιδιαίτερος ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να αποκόπτεται από την ιστορίαν του, από τας ρίζας και τας παραδόσεις του. Αν τούτο συμβή, αν μη τι άλλο, ο άνθρωπος θα ευρεθῇ εις ψυχολογικήν μόνωσιν, η οποία θα τον οδηγήσει και εις τον μαρasmus. Είναι αναγκαίον να βλέπη κανείς την συνέχειαν της ζωής. Τότε και μόνον δικαιώνεται και το πέρασμά του από την ζωήν.

Έχων κατά νουν autάς τας σκέψεις, καταλαμβάνομαι από ιδιαιτέραν θλίψιν όταν αναλογίζομαι την μετανομασίαν του χωριού μου από ΣΚΟΥΠΑ εις ΚΑΡΥΔΕΑ. Η μετονομασία αυτή επέφερε και την αποκοπή από τας ρίζας μας, την αποκοπή από την ιστορίαν του χωριού μας.

Θέλω να πιστεύω, ότι αποκοπή αυτή εγένετο από διοικητικά όργανα τα οποία δεν εγνώριζον την ιστορίαν του χωριού ΣΚΟΥΠΑ και ότι εν όψει της μετονομασίας των παρακειμένων χωριών, άτινα έφερον Σλαβόφωνα ονόματα, τα όργανα ταύτα ήλλαξαν και το όνομα του χωριού μας, διότι το όνομα ΣΚΟΥΠΑ, ενθυμίζον το γνωστόν σάρωθρον, δεν ήχούσε καλά εις το αυτί του ανθρώπου.

Με την σκέψιν ότι θα ευρέθη ο άνθρωπος ή οι άνθρωποι, οι οποίοι θα ενεργήσουν προς αποκατάστασιν

του παλαιού ονόματος του χωριού μας, αλλά και με την πρόθεσιν όπως περιώσω ότι είναι δυνατόν από την ιστορίαν του χωριού μου, μια που η μικρά αλλά τραγική του ιστορία δεν είναι καταγεγραμμένη πουθενά, έτι δε με την πρόθεσιν όπως σνδέσω τας νεωτέρας γενεάς του χωριού μου με την ιστορίαν αυτού, απεφάσισα να καταγράψω εν τω παρόντι την ιστορίαν του χωριού μου, όπως ακριβώς αυτή έφθασεν εις εμέ προφορικώς, από γενεάς εις γενεάν, ως και το πως έλαβε το χωριόν μου την ονομασίαν ΣΚΟΥΠΑ. Τα στοιχεία που παραθέτω τα αντλώ από διηγήσεις των γονέων μου, εξ'ων άλλαι μεν διατηρούνται εις την μνήμην μου, άλλαι δε κατεγράφησαν εις νεαράν ηλικίαν, τόσον υπ' εμού, όσον και υπό του αδελφού μου Ευαγγέλου Παπαθεοδώρου.

Από το βιβλίον του πρωτοπρεσβυτέρου Θόδωρου Κ. Παπαθεοδώρου, που μας έστειλε ο γιός του.

Τον ευχαριστούμε.

Φέτος λέμε να προσπαθήσουμε ώστε ο «ΑΡΑΧΘΟΣ» να κυκλοφορεί κάθε μήνα.

Μόνο που μας λείπουν δύο βασικά πράγματα: Οι ..ειδήσεις και το ..χρήμα!!

Μήπως εσείς μπορείτε να μας βοηθήσετε;